

много. И отъ марта до святая Троица сѣдяхъ мирно. Тогива на тои день прииде ферманъ, пакъ бостанджи-баши да буде¹⁾. И тои часъ прати слуги, и фатиха ме, и посадиме у страшная затворка. И держе мя четири дни. Нищо ми не вреди, почто беше тия дни на Карнобать панаиръ²⁾ и имаше единъ султанъ-гостянинъ у домъ его, затова не би му возможно да мя озлоби нящо. Бѣхме четворица у една верига кратка: не можахме да полегнемъ никакъ, ами ако полегнемъ отъ насъ двоица, а ония двоица сѣдяха. Дохождаха бостанджии при мене и псуваха ме и думаха: „Кой часъ си поиде султану, тои часъ хочемъ напреки на коль да тя набиемъ, да ся научите, како ся узема отъ бостанджи-баши глоба назадъ“. И не пущаха при насъ одного христианина да приступи. Гледахъ като воль, кой часъ хочуть да мя умертвятъ! На пятія день поиде си султану и, като излезе изъ порти его, той часъ прииде бостанджий да мя пита: „Како ти е имя, право скажи!“ И азъ му сказахъ. Хочеше да ми уземе илямъ (пресждата) да мя убий. Като чуха това христианите, стекоха ся на моление отъ касабата и отъ селата (като беше панаиръ, бѣха тамо собрани). Мужие припаднаха на одного неговаго любенаго челоуѣка, и жени припаднаха на матери его. И помоли ся мать его да мя харижи³⁾ мене ней, зарадь да не оскорбява христианите сась мое убиение. И сась голямое моление свободиша ме отъ оная люта смерть. И като са беше закляль да мя убий, той день наби на коль одного урука (каракачанинъ) намѣсто мене, що беше онъ убийца. А оная глоба, що я узеха отъ него-назадъ, пакъ я узе отъ мене все равно.

Ами отъ това вече послѣ наскоро не ми са случи мене паки другая беда⁴⁾ отъ тая по-страшная и нужднѣйшая⁵⁾! Имаше у моя енория едно село на име Шихлари; и тамо сѣдеше султанъ на име Ахметъ Герай. И имаше своя жена ханская дщеря. Той султанъ возлюбилъ една христианская дѣвойка, да я уземе за вторая жена, отъ тое село, на одного Ювань чорбаджи, що са презоваваше Кованджи-оулу. А оная ханская дщеря не дава му позволение да уземе вторая жена.

¹⁾ Мехмедъ Сербезоглу. ²⁾ Въ Карнобать тогава е ставало голѣмъ панаиръ. Дори отъ Цариградъ сѣ идвали търговци — турци, гърци и евреи, които донасяли стока, особно конски халати (такъми). ³⁾ Да ме подари на нея. ⁴⁾ Ами скоро подиръ това нали ми се случи пакъ беда! ⁵⁾ Най-злочеста.